

Philippus teekent met zijn handen
 Het vreeverbond van zeven landen;
 Hij staat zijn recht en titels af,
 Dit tuigt het zegel, dat hij gaf.

Want met dit woord des Konings van Spanje tot Frederik Hendrik, werd het den Roomschen dichter en zijn' twee eeuwen later optredenden vereerder mogelijk, de knie te buigen voor den Prins, en aan hem den eerbied over te dragen, die een Katholiek aan zijn Vorst schuldig is. Maar dan hadden de Heeren Staten hun dienaar tot hun meester hebben moeten verklaren en hem den gravenhoed op 't hoofd zetten! Alb. Thijm zou uit volle borst en in oprechtheid „Oranje boven!” geroepen hebben! Men bemerkt het aan zijne drift om den Koning en het Koninklijk Huis te eeren; eene drift, die hij met alle rechtzinnige Katholieke Nederlanders deelt, en die hij, als men 't zoo zeggen mag, bv. als een erfgoed aan Dr. Schaepman c. s. heeft nagelaten. Deze koningsgezinde drift der Roomschen is — hetzij zonder de bedoeling om te kwetsen gezegd — van die kunstige warmte, dat het is, alsof de vereeders van „het Oranjehuis op den Koningstroon”, aan de latere Willems en Wilhelmina's willen goed maken, wat ze aan de nagedachtenis van Prins Willem I, . . . vermoord op den 10ten Juni 1584, door een der grootste dweepers, die ooit het kruisteeken maakten met dezelfde hand, waarmede ze het pistool van den sluipmoordenaar vasthielden, en niet beefden op het hooren hunner eigene misdaad . . . te kort deden en doen. Met dit al behoort men te erkennen, dat Alb. Thijm het recht had te meenen, dat onze opstand tegen Spanje in beginsel onwettig was. Oordeelde Mr. Willem Bilderdijk wel veel anders, en heeft men dezen zijn Nederlandschap betwist?

De gevolgen van den opstand aanvaardde Alb. Thijm. Al de glorie onzer dappere Prinsen en veldheeren, al den roem der zeehelden, geleerden, schilders, dichters, hield hij niet op mede te verkondigen; beurtelings heeft hij ze allen den tol zijner bewondering betaald. En hij heeft wel altijd getracht zijne Katholieke landgenooten, wier namen in 't duister bleven en die het licht in meerder of minder mate verdienden, onder de gasvlammen van zijn onderzoek te brengen, maar hij vereenigde met dit pogen den zin om ook aan andersdenkende landgenooten recht te doen. Er is meer: Alb. Thijm heeft als goed Katholiek de hervorming gehaat, maar als goed Nederlander den naam der hervormden, die zijn land beroemd maakten, hoog gehouden. Er is misschien een hiaat in zijne redeneering, maar zijn hart koestert voor allen goede wenschen. In één woord: hij heeft den afval van Spanje in de gevolgen gezegend, in de oorzaken verfoeid.

Gelijk men weet, of als men 't nog niet wist, dan geloove men mij op mijn woord, hebben de Katholieken tegen niets zoo'n weerzin als tegen het Jansenisme, gelijk ze den godsdienst der oud-Roomschen noemen. Als de Jansenistische bisschop een jongeling tot priester wijdt, is dit eene heilig-